

Sygn. akt IX Ka 291/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - **SSO Aleksandra Nowicka**

Sędziowie - **SSO Lech Gutkowski**

- **SSO Andrzej Walenta (spr.)**

Protokolant - **st. sek. sąd. Anna Ryłow**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu **Bożeny Mentel**

po rozpoznaniu w dniu 05 września 2013r.,

sprawy **A. O.** oskarżonego o przestępstwo z art. 278§1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **Prokuratora Rejonowego w Brodnicy** od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 22 marca 2013r., sygn. akt IIK 576/12

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala, iż wysokość obowiązku naprawienia szkody orzeczonego w punkcie „**IV**” wyroku wynosi 565zł. (pięćset sześćdziesiąt pięć złotych);

II. w pozostałym zakresie **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok;

III. **zwalnia** A. O. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IXKa 291/13

UZASADNIENIE

A. O. został oskarżony o to, że:

w okresie od 06 maja 2012 roku do 07 czerwca 2012 roku w G., gmina B., działając wspólnie i w porozumieniu z 2 ustalonymi nieletnimi, co do których materiały zostały wyłączone do odrębnego postępowania, wykorzystując otwarty zsyk do opalu wszedł do wnętrza domu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia czajniki bezprzewodowe, patelnię, różnego rodzaju sztucce stołowe, garnki, trzy śpiwory, materac, pompkę do materaca, lampę naftową, dwa polary i przewód gazowy powodując łączną szkodę w wysokości 1484zł. w mieniu M. P. -

- **tj. o czyn z art. 278§1 kk;**

Sąd Rejonowy w Brodnicy na mocy wyroku z dnia 22 marca 2013r., sygn. akt IIK 576/12 :

I. uznał oskarżonego A. O. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 278§ 1 kk i za to na mocy art. 278§1 kk wymierzył mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 i §2 kk w zw. z art. 70§2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat tytułem próby;

III. na mocy art. 73§2 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. na mocy art. 46§1 kk zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonej M. P. kwoty 556 (pięćset pięćdziesiąt sześć) złotych tytułem naprawienia szkody w całości;

V. zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej, a wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy w Brodnicy zaskarżając powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego A. O..

Skarżący zarzucił wyrokowi :

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że wysokość szkody wyrządzonej w mieniu M. P., pozostałej do naprawienia wynosi 556zł. i w konsekwencji zobowiązanie sprawcy do naprawienia szkody w całości w kwocie 556zł., podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że pozostała do naprawienia szkoda wynosi 565zł. i takiej kwoty winno dotyczyć rozstrzygnięcie Sądu.

Formułując tego rodzaju zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zobowiązanie A. O. w punkcie „IV”² wyroku do naprawienia szkody w całości w kwocie 565zł., a w pozostałym zakresie o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślić należy, że w ocenie Sądu odwoławczego, Sąd I instancji przeprowadził postępowanie zgodnie z wymogami procedury karnej i prawidłowo ustalił stan faktyczny. Nie kwestionował tego także skarżący. Apelacja oskarżyciela publicznego jak wyżej wskazano jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie - odnośnie błędu w ustaleniach faktycznych. Na skutek przychylenia się do podniesionego w tym zakresie zarzutu zaskarżony wyrok Sądu I instancji został zmieniony.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji dokonał wszelkich niezbędnych czynności dowodowych, koniecznych dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ocena zebranego materiału dowodowego odnośnie winy i wymiaru kary zasadniczej mieści się przy tym w granicach sędziowskiej swobody, należycie uwzględniając zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Na tle generalnie prawidłowych rozstrzygnięć, Sąd odwoławczy dostrzegł jednakże w zaskarżonym wyroku i jak się wydaje zauważone także przez Sąd Rejonowy na etapie sporządzania pisemnych motywów orzeczenia, uchybienie. Sąd Rejonowy bowiem prawidłowo w stanie faktycznym wskazał, że ostateczna wartość szkody poniesionej przez M. P. wynosi 565zł., zaś błędnie, naruszając ustalenia faktyczne, orzekł obowiązek naprawienia szkody w wysokości 556zł. Podniesiony w tej sytuacji przez skarżącego zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, w realiach przedmiotowej sprawy jawi się jako zasadny, zaś argumentacja przytoczona na jego poparcie w pełni zasługuje na uwzględnienie. Sąd odwoławczy rozważał jednocześnie czy w sprawie niniejszej nie mamy do czynienia z oczywistą omyłką pisarską, ale uznać należy, podzielając pogląd skarżącego, że tego rodzaju uchybienie nie może stanowić takiej oczywistej omyłki bowiem sprostowanie tego błędu w trybie art. 105 kpk stanowiłoby niedopuszczalną ingerencję w merytoryczną treść orzeczenia. Należy podzielić pogląd, że sprostowaniu w trybie art. 105§ 1 kpk podlegają oczywiste omyłki, widoczne „na pierwszy rzut oka“, dotyczące na przykład sygnatury akt, daty orzeczenia czy oczywistych błędów rachunkowych. Nie można uznać za taki oczywisty błąd innego niż wynikający z materiału dowodowego, określenia wysokości obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Oczywiście można przypuszczać, że błąd ten był wynikiem oczywistej omyłki wynikającej z błędu komputerowego. Nie negując oczywiście faktu, że błąd powyższy jest wynikiem omyłki komputerowej, to mimo wszystko wydaje się w tej sytuacji, że niedopuszczalne jest prostowanie w trybie art. 105 kpk tych elementów wyroku, które określają jego merytoryczną treść. W sytuacji więc,

która zaistniała w przedmiotowej sprawie wada ta w przypadku prawomocnego stwierdzenia winy oskarżonego, może być skorygowana tylko w drodze kontroli odwoławczej, tym bardziej, że skarżący w sprawie tej wywiódł apelację gdzie jedynym zarzutem jest wskazanie przez Sąd I instancji nieprawidłowej wysokości obowiązku naprawienia szkody orzeczonego wobec oskarżonego w punkcie „IV” wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy.

Tym samym, jak wskazano wyżej, Sąd Odwoławczy dostrzegł w zaskarżonym wyroku, wskazane przez oskarżyciela publicznego i w istocie dostrzeżone przez Sąd Rejonowy uchybienie. Podniesiony zatem zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, w realiach przedmiotowej sprawy, jawił się więc jako zasadny, zaś argumentacja przytoczona przez oskarżyciela publicznego na jego poparcie, zasługiwała na uwzględnienie.

W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok nie mógł się ostać w kształcie proponowanym przez Sąd Rejonowy.

Mając zatem na uwadze wniosek skarżącego zawarty w apelacji, sąd odwoławczy dokonał odpowiedniej zmiany wyroku sądu I instancji w ten sposób, że ustalił, iż wysokość obowiązku naprawienia szkody orzeczonego w punkcie „IV” wyroku wynosi 565zł.

Zastrzeżeń sądu odwoławczego nie budzą natomiast w pozostałej części rozstrzygnięcia zawarte w zaskarżonym wyroku.

Wobec powyższego oraz faktu, iż sąd odwoławczy nie dopatrył się żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, bowiem to omyłka Sądu Rejonowego spowodowała wszczęcie postępowania odwoławczego.